Ao. 1858. Zaturdag

No. 136. 13 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1858.

(13341) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om den slaaf *Primo II*, geboren in 1827, moedersnaam onbekend, van den naam van Plantage *Inverness*, gelegen in *Coronie*, te doen afschrijven.

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

12 Nov. Van den slaaf *Pierre*, geboren in 1828, zoon van *Anna*, toebehoorende aan A. M. Naudes.

» » Van de slavin *Diana*, geboren in 1827, wier moedersnaam onbekend is, en hare dochter *Catharina*, geboren in 1850, toebehoorende voor den vrijdom aan P. Faans.

» » Van den slaaf *Daniel*, geboren in 1833, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan C. Mac Intyre (nu boedel).

» » Van den slaaf *Laurens*, geboren in 1820, zoon van *Helena Wilhelmina*, toebehoorende aan P. Nooitgedacht (nu boedel.)

» » Van den slaaf *Schenkin*, geboren in 1809, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van de slavin *Catharina*, geboren in 1798, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan M. van Kok.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur aan den minst inschrijvende aanbesteden, de levering der over het *Eerste* kwartaal **1859**, voor 's Gouvernements dienst benoodigde *P. m* **15000** Amst. & Surinaamsche **Rijst**, op de voorwaarden, welke voor gegadigden ten zijnen burele ter lezing liggen.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Dingsdag den 16 dezer maand des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 12 November 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Transport.

(13338) Den 10den November 1858. A. Salomons Vendumeester, aan B. Nieuwveld, van het Huis en Erf, aan de *Dominé straat*, N. W. La. C. No. 48, O. W. La. D. No. 396.

Paramaribo, den 10 November 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Door de *Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, wordt aan belanghebbenden kennis gegeven dat de Heer Coenraad van Lier, Officier van Gezondheid 3e. klasse, als *Divisie Heelmeester* en *Vroedmeester* is geimmatriculeerd.

Paramaribo, den 9 November 1858.

JOHs. ABRAHAMSZ,
Scriba.

SEQUESTERS

der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan tegen *Kontante Betaling*:

Van *Kroonenburg*,

20 vaten SUIKER,

Van *Benishope*:

12 DITO DITO,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van Plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings billetten ter Griffie van het Geregtshof tot **HEDEN MORGEN** ten 9 ure worden aangenomen. (13331)

Paramaribo, den 13 November 1858.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 11 November 1858.*

Z Ex. de Gouverneur is eergisteren avond van zijne reis naar het district *Para*, in de hoofdplaats teruggekeerd.

Volgens berigt hebben de personen van Saak, Eweg en Laxgang, zich aan het bestuur gewend tot het doen van goudontdekkingen op 's lands domeinen, op welk verzoek voorloopig gunstig is beschikt, behoudens inachtneming van de deswege bestaande wettelijke verordeningen.

MAIL-NIEUWS.

Onze post van 5 September is den 3 October in het Moederland aangekomen. Ter voldoening aan de bij de troonrede beloofde wetten, waren bij de Tweede Kamer reeds onderscheidene ontwerpen van finantieelen aard ingekomen en daaronder dat tot wijziging van het tarief van regten op den in,- uit- en doorvoer; dat tot afschaffing van het accijns op steenkolen en turf enz. De Kamer had wijders veel in de afdeelingen gewerkt en o. a. al de begrootings-wetten onderzocht. Ofschoon de uitslag van dat onderzoek eerst later kan worden medegedeeld, zoo vernam men toch, dat vooral het hoofdstuk Oorlog, weder tot vele aanmerkingen wegens het hooge cijfer heeft aanleiding gegeven. Ook het hoofdstuk Marine schijnt weinig stof tot tevredenheid te hebben opgeleverd Daarenboven werd die begrooting onder den toets der openbaarheid gebragt en druk door de dagbladpers besproken. Niettegenstaande die polemiek nog niet was gesloten, scheen toch nu reeds te blijken, dat het burgerlijk bestuur van den heer Lotsy vele teleurstellingen, in het welbegrepen belang des lands, opleverde. Men achtte hem te veel blootgesteld aan den invloed van eene coterie en te weinig op de hoogte der zaak, om den teruggang der marine te stuiten, laat staan haar te doen vooruitgaan. De aangehaalde feiten uit de vakken van scheepsbouw, bewapening en bemanning, als omtrent de zamenstelling der etat-majors, de kweekschool, enz. enz., zijn niet genoeg toegelicht, om de mededeelingen daarvan in ons blad te wettigen, doch dit weinige is ook genoeg, om onze lezers op het spoor te helpen en hunne aandacht te spannen op de belangrijke beraadslagingen, die men betreffende dit groote rijksbelang in de tweede kamer regt heeft te verwachten.

De spoorweg-kwestie behield nog altijd een groot gedeelte der publieke aandacht. Het ontwerp tot bekrachtiging der concessie Sloet-Reuchlin, werd binnen eenige dagen bij de tweede kamer te gemoet gezien. Men verwachtte dan tevens opheldedingen omtrent de geprojecteerde zuidelijke lijnen. Het scheen uitgemaakt, dat die lijnen, welke Zeeland met Noord Brabant en Limburg moesten verbinden niet tot stand zullen komen, waardoor vooralsnog het uitzigt op spoorwegen voor Zeeland tamelijk twijfelachtig blijft. De hartstogtelijke taal daarover in de Zeeuwsche bladen en brochures gevoerd, heeft de zaak niet verbeterd. Men is zelfs eenmaal zoover gegaan van openlijk te vragen, of het niet beter ware Zeeland aan Engeland of Belgie af te staan, dan het stelselmatig door uitsluiting te laten verhongeren. In verschillende gedrukte geschriften worden door de Zeeuwen de-

diensten opgeeomd door Zeeland aan Nederland en Oostindië te komen, om tot de vraag te komen, waarom aan dit gewest verdiend heeft als een nutteloos deel des Nederlandschen Staats te worden afgescheiden en verstooten, en eene langzame wegsterving te gemoet te gaan. Ofschoon niemand zijne goedkeuring aan deze grove uitvallen hechten kan, stelt men er toch belang in te vernemen welke staatsbelangen hier in het spel zijn.

Wij hebben in der tijd melding gemaakt van de pogingen van de HH. F. H. van Vlissingen c. s. te Amsterdam, tot oprigting van eene *Maatschappij tot ontwikkeling van de Wester-afdeeling van Borneo.* Thans vernemen wij dat de regering zich niet alleen met die heeren heeft verstaan, maar zich zelfs bereid verklaard, om voor *een tiende* in het maatschappelijk kapitaal deel te nemen. Ook de handelmaatschappij is met de zaak ingenomen en onderhandelde met den heer v. Vlissingen, om, op het voetspoor van de regering, een belangrijk aandeel in de zaak te nemen. Ziehier een voorloopig programma, zoo als dat door de eventuele directeuren is vastgesteld:

Maatschappij tot ontwikkeling van de Wester-afdeeling van Borneo.

Zetel Amsterdam. Drie directeuren in Nederland. Eerst een op Borneo, later welligt meer. Kapitaal *f* 2.500.000, met voorbehoud van latere uitbreiding tot *f* 5.000.000, met regt van privilegie voor de eerste aandeelhouders.

De wijze van uitvoering. Vestigen van suikerfabrieken, planten van rijst, katoen, koffij, tabak enz.

Werklieden. Dajakkers, Chinezen, Javanen, Madurezen, Maleijers enz.; langzamerhand Europeanen, eerst voor skilled labour, later ook, naarmate van de reussite, voor andere werkzaamheden.

Doel. Langzamerhand meer en meer versterking van het Europesche element, om daardoor invloed op de bevolking uit te oefenen, en tevens beschaving en Christendom te bevorderen; tegenwigt tegenover Sarawak.

Berekening van voordeelen. (Voorloopig verwijzen wij naar de bijlagen, die later zullen worden openbaar gemaakt).

Verdeeling van de winsten. Na aftrek van bestede onkosten, in Nederland en op Borneo, onkosten der exploitatie enz., 5 pCt. rente van het kapitaal. Voor administratie, een deel vooreerst voor de directie in Nederland en in O. I., minder naarmate de winst grooter wordt, benevens een kleine vaste toelage. De bijdragen van het gouvernement en van de *Handelmaatschappij* als aandeelen in de onderneming en mede gelijke regten als elk ander.

Het bestuur zal zijn zamengesteld als volgt: Zeven commissarissen, waarvan de regering en de *Handelmaatschappij* zich elk de aanstelling van één hebben voorbehouden. De keuze voor de vijf overigen is gevallen op de navolgende heeren: voor Amsterdam, C. Faber Boissevain, L. Bienfait & Zonen en J. J. A. Santhagens; voor 's Gravenhage, jhr. J. P. Cornets de Groot; voor Rotterdam....; waarvan vier zulks hebben aangenomen, terwijl die voor Rotterdam deze aanbieding voor alsnog in bedenking heeft gehouden. Drie directeuren, te weten: F. H. van Vlissingen, J. J. Hasselman, oud resident van Djocjocarta, en P. N. Muller eerste teekenaar van de firma Muller & Reese; en voor hoofd-directeur op Borneo de gepensioneerde assistent-resident Dielwart, laatst administrateur van de tinmijnen op Billiton.

Bovendien zal waarschijnlijk een aanzienlijk en solide handelshuis te Batavia het agentschap voor de maatschappij op zich nemen.

Men ziet hieruit dat aan de tot standkoming van deze hoogst belangrijke zaak, niet veel meer kan getwijfeld worden.

En deze zaak krijgt nog meer gewigt, als men het oog vestigt op hetgeen in de laatste weken in Engeland is voorgevallen, ten aanzien van Sarawak. Men kent den Engelschen avonturier sir James Brooke, die eerst den sultan van Brunnië wist over te halen om geene nederzetting van blanken te dulden, dien daarna tegen zijne vijanden hielp verdedigen en die, toen Sarawak hem als belooning werd aangeboden, dat aanbod van de hand wees, maar later om den afstand daarvan vroeg, tegen eene jaarlijksche vergoeding, die hij nimmer betaalde, nadat hij tot Rajah van die landstreek was verheven. Van een nietig geschil wist hij wijders partij te trekken, om zich geheel van de verpligting tot betaling dier jaarlijksche retributie (2.000 doll.) te ontslaan. Nadat de stoutmoedige en sluwe fortuinzoeker, zich onder de dreigende vuurmonden van zijn schip, te Sarawak aanzienlijke bezittingen had verworven, is hij naar Europa gekomen om van de regering zijns vaderlands te vragen, om Sarawak onder hare bescherming te nemen, waartoe hij haar zijne bezittingen tegen schadeloosstelling aanbiedt. Ten einde het welslagen van zijne plannen te verzekeren, vormde hij te Liverpool en Manchester eene vrij sterke partij, ten gevolge waarvan meetings en maaltijden gehouden en adressen, met vele handteekeningen voorzien, aan de regering gezonden werden. Ofschoon de Engelsche regering wel niet dadelijk tot de plannen van Brooke toetrad, wees zij ook de zaak niet af, niet tegenstaande de traktaten zonder eenigen twijfel aan Nederland het bezit toekennen van *al* de eilanden in den Indischen archipel en dus ook van Borneo, dat niets dan een eiland is, zij het dan ook een groot. Zoo stonden nagenoeg de zaken, toen kortelings de *Times* zich de plannen van Brooke aantrok en in een voor Nederland zeer smadend leading artikel, bij de Engelsche regering aandrong, om Borneo te bezetten. Wij hebben geene plaats om het reuzenblad in zijne redeneringen te volgen. Het zij genoeg, dat het in deze aangelegenheid in niets van zijne gewoonten is afgeweken en de Engelsche regering tot de onregtmatige daad aanzet, door ignorantie van wet en regt, door verkrachting van geschiedenis en waarheid en door eene onbeschaamde brutaliteit, die geen ander blad ter wereld zich zou durven veroorlooven. De geheele Nederlandsche dagbladpers is dan ook als een man opgestaan, om den aangedanen hoon van zich af te werpen, den *Times*, met verontwaardiging, de geschiedenis en het regt voor de voeten te werpen en Nederland tegen het onregt te verdedigen. De pers doet dat met onafhankelijkheid en eene waardigheid, die gunstig afsteekt bij de driestc beweringen van den *Times*.

Als men in aanmerking neemt dat *dit* blad het denkbeeld ingang tracht te doen vinden, dat de bezetting van Sarawak een Engelsch belang is; dat het zijne duizenden lezers tracht te beduiden, dat de Nederlanders niets beteekenen, hen uitmaakt voor een hoop sluwe kooplieden, en betoogt, dat zij toch geen magt hebben, om hunne kolonien te beschermen en het eene dwaze grootmoedigheid van Engeland noemt, dat het hun, na de Fransche overheersching, Java heeft terug gegeven; als men daarbij acht slaat op de geschiedenis van Oude en van geheel Britsch Indie, op de moedwillige schending van het gebied des sultans van Turkije, door de ontweldiging van Perim en op vele andere bewijzen van Engelsche trouweloosheid en geweldoefening op den zwakkere, dan is er reden genoeg om te vreezen, dat deze zaak voor kolonien en moederland nog droevige gevolgen kan hebben, al liggen die niet vlak voor de hand.

— Een lid der tweede kamer, graaf van Heiden Reinestein, moet zich aan eene herkiezing onderwerpen wegens het aannemen van een regterlijk ambt.

— Den 5den October hebben Z. M. de Koning, de prins van Oranje en prins Hendrik, Rotterdam met een bezoek vereerd. De hoofdstraten der stad, waren allen met vlaggen overdekt en vele gebouwen en particuliere woningen waren groen gemaakt en sommige zelfs op eene kostbare wijze versierd. Van 's middags 12 ure tot 's avonds 6 ure, den tijd dat het vorstelijk bezoek duurde verminderde de geestdrift geen oogenblik. Overal waar Z. M. en Prinsen zich vertoonden, weergalmde de lucht van het gejuich des volks. Op den weg naar het stadhuis moest de stoet herhaaldelijk stil houden, omdat Z. M. de gelegenheid wilde hebben, om de blijken van verknochtheid die hem en den jongen Kroonprins gegeven werden, te beantwoorden; zij werden herhaaldelijk met bloemen bestrooid en op het stadhuis gekomen, vond Z. M. aanleiding, om zich aan de vele duizenden, die op de kaasmarkt elkander verdrongen, te vertoonen, hetgeen na den duizendmaal herhaalden kreet: leve de Prins van Oranje! ook door dien Prins werd gevolgd. Herhaaldelijk heeft de Koning betuigd, dat hij getroffen was over de hartelijke wijze waarop hij werd ontvangen. Des avonds vertrok de Koning en de Prins van Oranje naar het Loo en Prins Hendrik keerde naar 's Hage terug. Sedert echter was de Prins van Oranje naar Wiesbaden en Stuttgart vertrokken, terwijl de Koning den 13den in de residentie was teruggekeerd.

— De oud minister van kolonien de heer J. C. Baud is, naar men ons meldt, door den Koning in den adelstand verheven, met den titel van baron.

— Te Amsterdam is overleden, dr. A. H. Terhoeven, sedert 1818 predikant der Ned. Herv. Gemeente aldaar. Hij was iemand van groote persoonlijke verdiensten. Orde, regelmaat, kalmte en liefde tot den vrede waren de hoofdtrekken van zijn voortreffelijk karakter. Hij was emeritus sedert het begin dezes jaars.

— De weersgesteldheid was in de laatste 14 dagen in het Moederland, aanmerkelijk koeler geworden; ook de vochtigheid was toegenomen. De prijzen der levensmiddelen bleven op hun verlaagd standpunt.

De oppervlakte der Europesche staatkunde werd in de laatste dagen ligtelijk bewogen, door eene gebeurtenis, die eene scheuring dreigde te weeg te brengen in de betrekkingen tusschen Frankrijk en Portugal. Ten gevolge van den smaad dien de fransche zusters van Liefde en de haar vergezellende Lazaristen in Lissabon hebben ondergaan, was de verhouding tusschen die twee landen reeds niet zoo vriendschappelijk meer als vroeger, toen het volgende bekend werd: Een Fransch vaartuig, de *Charles George*, was door de Portugesche autoriteiten in het kanaal van Mozambique in beslag genomen en naar Lissabon opgezonden, op grond dat dit schip een aantal Afrikanen aan boord had, bestemd voor de dienst in de Fransche kolonien. Een Portugeesch prijsgerigt had de in beslagname van het schip geldig verklaard, op grond, dat het engagement der Afrikanen heeft plaats gehad op

Portugeesch grondgebied. De Fransche kapitein heeft in dit vonnis niet willen berusten en de teruggave van zijn schip alsmede eene schadeloosstelling gevraagd. De Portugesche regering bleef doof voor alle reclames, hoewel die door het Fransche gouvernement ondersteund werden. Daarop heeft de regering van keizer Napoleon twee linieschepen naar den Taag gezonden.

Al spoedig vernam men na de verschijning van die schepen, dat Frankrijk na het aanbod van Portugal, om de kwestie scheidsregtelijk te laten beslissen, van de hand te hebben gewezen, een ultimatum ontworpen had, waarbij de teruggave van genoemden bodem en de in vrijheidstelling van den kapitein binnen 24 uren gevraagd werd, alsmede eene schadevergoeding ten behoeve van den reeder. In geval aan die eischen niet wordt voldaan, heeft de Fransche gezant te Lissabon in last zijne vlag in te trekken en zich met het personeel der legatie te verwijderen.

Daarna moest de schout-bij-nacht Lavaud, ingevolge bijzondere instructien, zich meester maken van de *Charles George*, of anders van eenige Portugesche schepen, ten einde een onderpand te hebben voor de teruggave van genoemd vaartuig, voor de in vrijheidstelling van den kapitein en voor het verleenen eener schadevergoeding.

Tot dus ver is niet gebleken, of dit ultimatum al dan niet verzonden is. Zooveel is echter zeker, dat keizer Napoleon, die zeer goed weet dat de Engelsche invloed in Portugal sterk is de tusschenkomst van het Britsche gouvernement heeft van de hand gewezen.

Deze weigering kwam het Engelsche gouvernement echter zeer te stade, want al spoedig bleek dat de Portugezen onder zeer bedenkelijke omstandigheden, ook een Engelsch vaartuig, de *Herald*, in de baai van Delagua hadden in beslag genomen.

Olschoon beide feiten een onaangename kleur hebben, hoopt men toch dat beiden eene vredelievende beslissing te gemoet gaan.

De stoomboot *Austria*, van Southampton naar New York bestemd, is den 13den September op eene noodlottige wijze verbrand. Het schip had den 1sten Hamburg en den 4den Southampton verlaten en alzoo drie vierde gedeelte van de reis afgelegd. Van de 538 personen, die zich aan boord bevonden zijn, zoo ver nog bekend is, slechts 67 gered! Van de vermiste 471 kunnen in het gunstigste geval, slechts eenige weinige door eene Noorweegsche bark in veiligheid gebragt zijn.

Laatste Telegrafische Dépêches.

Parijs, 13 *October*.

Gisteren heeft graaf Walewski met den markies de Paiva eene bijeenkomst gehad, die vier uren duurde. Naar men verzekert, zijn in deze conferentie de verschillende punten tot eene bijlegging van het geschil met Portugal vastgesteld natuurlijk onder voorbehoud van goedkeuring van hooger hand. Tijdens de bijeenkomst plaats had, zijn er telegrafische dépêches gewisseld tusschen den keizer en den minister van buitenlandsche zaken.

In strijd met een vroeger berigt, dat de Spaansche en Fransche vice-consuls te Tetuan, in Marokka, zouden vermoord zijn, verneemt men nu, dat den Franschen en den Britschen vice-consul dit lot getroffen heeft.

Den 14*den*.

Het geschil met Portugal is geschikt; de *Charles George* zal worden uitgeleverd, terwijl de schadeloosstelling door middel van de scheidsregterlijke uitspraak van eene derde mogendheid geregeld zal worden.

Triëst, 11 *October*.

Tijdingen uit Indie per de overlandmail melden, dat de Begum van Lucknow zou aangeboden hebben Nena Sahib aan de Engelschen over te leveren, op voorwaarde dat hem genade zal worden geschonken.

Men geloofde, dat de verdere pogingen tot demping van den opstand zullen worden gestaakt zoodra de regen mousson invalt. — De generaal Roberts heeft bij Velhama eene nieuwe overwinning behaald. De generaal Grant heeft de opstandelingen van Sultanpore, in de rigting van Susanpore, geslagen.

Nena Sahib heeft zich teruggetrokken in de jungles, waar hij digt op de hielen vervolgd wordt.

Volgens berigten uit Hongkong is Kwei-Liang tot commissaris te Canton benoemd.

Uit Alexandrie wordt gemeld, dat het gerucht van een opstand te Jeddah gelogenstraft wordt.

Uit Hongkong wordt gemeld dat generaal Straubenzee om wraak te nemen over de te Namtow door de Chinezen gepleegde buitensporigheden, die stad met 700 man geplunderd en daarna in de asch gelegd heeft. De onlusten te Ningpo duren voort. De toestand te Canton is bevredigend.

Tot de merkwaardige verschijnselen van den tegenwoordigen tijd behoort, dat in Rusland, het land hetwelk tot dusverre het meest tegen openbare behandeling van zaken gekant was, op last van Keizer Alexander II een werk is uitgegeven, hetwelk over de geschiedenis bij de troonsbeklimming van Nikolaas I bijzonderheden mededeelt, die tot dusverre onbekend waren.

Het volgende uittreksel betreft voornamelijk hetgeen tot stuiting van het militaire oproer, dat de troonsbeklimming van Keizer Nikolaas I kenmerkte, gedaan werd. Men leest daarover deze bijzonderheden:

» De hardnekkigheid der muiters, die, niettegenstaande de troepen rondom hen versterkt werden, onbewegelijk stand hielden, had helaas eindelijk de noodzakelijkheid getoond om krachtige en beslissende maatregelen te nemen. Prins Eugenius van Wurtemberg raadde aan om een kavallerie aanval te ondernemen, als het beste middel om de hardnekkige benden ter neder te werpen en te verstrooijen. De Keizer kommandeerde zijne garde te paard: » Voor God en den Czaar, voorwaarts!" en Orloff voerde ze in divisien tegen de kolonne der moordenaars aan. Maar op het plein was zeer weinig sneeuw, de paarden gleden op de met ijs bedekte steenen uit, de sabels der manschappen waren niet geslepen, en buitendien hadden de muiters, bij de nauwte van het plein, alle voordeel aan hunnen kant. De eerste aanval en de volgenden waren vruchteloos. Integendeel waren door het hevige vuur, waarmede de muiters iederen aanval der garde te paard ontvingen, velen gewond, waaronder de kolonel Veliot, die een arm verloor. Orloff, die de onmogelijkheid inzag om er op in te houwen, kommandeerde: » terug, schaart u!" en bragt zijne divisie op hare vroegere plaats.

De vruchteloosheid van den aanval der kavallerie deed aan de artillerie denken. Om tijd te winnen, sloegen er eenigen voor naar de rijdende te zenden, maar daar deze des morgens ook gewankeld had, zoo verkoos de Keizer de artillerie te voet. Daar hij onder de t[illegible] een harer officieren, den luitenant Baly in ontwaarde, zoo beval hij hem in de kazerne naar het geschut en in het laboratorium o[illegible] munitie te gaan, en zond eveneens na hem den generaal Poranoff met dat bevel aan den generaal [illegible]chesannet. Hij zelf ging naar het plein van het paleis terug, om maatregelen voor de beveiliging van het winterpaleis te nemen.

Het verslag vermeldt hier, dat twee compagnien van de grenadiers der lijfgarde, door den luitenant Panoff aangevoerd, het voornemen hadden het winterpaleis te bemagtigen, waarin zij reeds waren binnengedrongen. Een bataljon sappeurs, door den kolonel Sturler en den luitenant van Selzn aangevoerd, trad hun in den weg, en verijdelde het plan, waardoor de geheele keizerlijke familie in hunne handen zou zijn gevallen.

De Keizer ging, zoo als gezegd is, en wel zonder van het voorgevallene iets te weten, naar het winterpaleis terug. Voor het gebouw van den grooten staf ontmoette hij de gemelde bende, met vaandels, maar zonder officieren, en in volkomen wanorde. Twijfelende, zoo hij de waarheid al niet vermoedde, wilde hij die manschappen halt laten maken en in orde scharen. Op zijn » staat!" antwoordden zij: » wij zijn voor Constantijn!" » Als dat zoo is, dan is, uw weg daarheen," antwoordde de Keizer koelbloedig, wees naar het plein van den senaat, en beval zijne troepen de gelederen te openen en de lijfgrenadiers door te laten, die spoedig aan beide zijden hem voorbijdrongen en zich bij de overige muiters voegden. De Voorzienigheid had den Keizer deze gedachte ingegeven. Door de muiters te beletten gelijktijdig op verschillende punten te handelen, vermeed hij het bloedvergieten; bijna onder de vensters van het paleis, drong hij hunne geheele massa op een punt te zamen, maakte hij daardoor hunne latere onderwerping gemakkelijker en besliste hij, mag men zeggen, daardoor alleen het lot van den dag.

Intusschen vermeerderde de stoutmoedigheid der door de lijfgrenadiers versterkte muiters, zij verdubbelden hun onregelmatig vuur, en de kogels vlogen den Keizer om het hoofd. Hij zag opmerkzaam naar Benkendorff, die niet ver van hem af stond. Toen hij bemerkte dat de laatste eenige soldaten berispte, die zich voor de kogels bukten, vroeg hij waarvan hier sprake was, en toen hij het gehoord had, gaf hij zijn paard de sporen, en reed door den kogelregen. Reeds vroeger had het gepeupel, ligt tot opstand geneigd en door het voorbeeld van straffeloosheid verleid, achter de planken en hoeken knuppels en steenen op de troepen geworpen, thans gingen eenigen uit het gemeene volk, door geld en brandewijn aangemoedigd, openlijk tot de muiters over. Bij een salvo van de laatsten schrikte het paard van den Keizer, en sprong op zijde, toen viel het hem in het oog dat de menigte rondom hem, die hij eerst niet had kunnen bewegen zich te dekken, allengs de hoeden had opgezet en met eene zekere vermetelheid stond te kijken.

» Hoeden af!" riep hij met eene onwillekeurige gestrengheid. In een oogenblik waren alle hoofden ontbloot, en de menigte stoof uit elkander. Het plein werd zoo doende ontruimd en piketten van de kavallerie werden geposteerd, om niemand meer door te laten.

Nog beproefde de grootvorst Michaël bij de muitende equipage van de marine, om haar

tot gehoorzaamheid terug te brengen. Maar het mislukte, en bijna zou Michaël het offer zijn geworden, want een der zaamgezworenen had reeds op hem aangelegd om op hem te schieten, toen drie matrozen hem het pistool ontnamen met den uitroep: »Wat heeft hij u gedaan!"

Het was reeds drie uren en begon reeds donker te worden; het weder, tot nu toe zeer vochtig, begon koud te worden. De muiters op het plein van den senaat, waren blijkbaar besluiteloos wat zij doen zouden, maar bleven hardnekkig op het door hen ingenomen plein, nog meer dan te voren schreeuwend en tierend, en ofschoon het grootste gedeelte der soldaten in hunne rijen in de lucht schoot, zoo kwetsten zij toch velen van de rijdende garde, die meer dan de overige troepen onder het bereik van hun vuur stond. De hoop om door overtuiging en toegeeflijkheid te werken vervloog, en men moest vreezen dat met het aanbreken van den nacht de deelneming van het gepeupel aan het oproer nog sterker zou worden, hetwelk de positie der door hen van alle kanten omringde troepen zeer gevaarlijk kon maken. De troepen zelfs brandden van ongeduld om aan den opstand een einde te maken, en begonnen over hunne werkeloosheid te morren. Maar den Keizer scheen het uit een natuurlijk gevoel van menschlievendheid altijd nog mogelijk om den hoop muiters zoo in te sluiten en in het naauw te jagen, dat zij zonder bloedvergieten gedwongen zouden kunnen worden, zich over te geven. Hij wenschte zich door eene nieuwe verkenning van zijne positie hierover te verzekeren, en ging derhalve wederom op het plein van den senaat, maar er werd een salvo op hem gelost. »Kartetschen verdient gij!" riep plotseling iemand achter hem. De Keizer keerde zich om. Achter hem stond de adjudant-generaal Toll.

Bij het vertrek van den grootvorst Michaël van Nennal waren voor hem en zijn gevolg alle postpaarden gebruikt, en Toll moest derhalve afgeredene nemen, en kwam eerst des namiddags ten 2 ure in St. Petersburg aan. Hij spoedde zich naar het plein; maar toen hij van het gebeurde hoorde, besteeg hij een paard, en reed in galop naar het tooneel van den opstand. »*Voyez ce qui se passe ici*" zeide de Keizer toen hij hem zag, »*voilà un joli commencement de règne: un trône teint de sang!*" — »*Sire*," antwoordde Toll, »*le seul moyen d'y mettre fin est de mitrailler la canaille!*"

(*Vervolg en slot in ons volgend Nommer.*)

Burgerlijke Stand.

Van den 4den tot den 10den Nov. 1858, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 5, Anna Kraplin, . . j. Idem, Willem van Leijen, 31 jaren Jager. Den 6, Maria Frederika Charlotte van Onna, 60 j. en 10 m. Den 8, Marius Christoffel Mulder, 8 j. en 10 m. Idem, Johannes Dorp, n. g. 75 jaren. Den 9den, Johannis Figaro Hide, n. g. 60 j. Idem, Gerritje, dochter van wijlen Gerrit Quint en van Klaartje van Rabenswaaij, 11 jaren. Den 10, Emanuel Tovar, n. g. 70 jaren.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 14 October.

Koffij ferm, doch met weinig omzet door de vastheid der houders. Goed ord. was moeijelijk tot 33 c. meer te bekomen. In West Ind. soorten ging niets om.

Suiker, zonder verandering. Te Amsterdam zijn in de verloopen week 300 vaten Surin. in veiling grif afgedaan f 31¼ a f 35.

Katoen met weinig handel.

Cacao Trinidad 34 a 42, Guaquil 34 a 35. Marignon 32 a 33, Bahia 29 a 31, St. Vincent en St. Lucia 28 a 29, Grenada, 29 a 30.

Arrowroot 25 c.

Kwassiehout f 7.

Tonkaboonen f 1.70.

Producten-Handel.

Bij Inschrijving verkocht:

Suiker. Den 9 dezer, van Plant *Sardam*, 40 vaten a 11,65 cent.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 11 dezer, de koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij — Passagiers: Mevr. Beazley en de Heer C. A. Wois.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het schip *Wilhelmina*, kapt. Klint, naar Amsterdam, lading: 419 vaten Suiker 586,525 pond.

In Texel Gearriveerd.

Den 3 Oct., *Josephine*, Hofker, van hier, laatst van New York. Den 10, *Juno*, Rosberger. *Willem Eduard*, van Wijk. Den 11, *Luit. Adm. Tjerk Hiddes*, Parma, allen van hier.

Uitgezeild naar herwaarts.

Den 14den October, het schip *Martina Adriana*, kapt. van 't Hoff.

Zeilklaar naar herwaarts.

Johannis Hermanus, Weijgers.

Te Amsterdam lagen in lading naar herwaarts.

Maximiliaan, Schil. *Egmond*, Meijer. *Mina*, Cupido. *Josephine*, Hofker.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bos, adres bij J. Gisius. Sluit 15 dezer.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius. Sluit 28 dezer.

ADVERTENTIEN.

Societeit **De Vriendenkring.**

[13334) *ALGEMEENE VERGADERING* en *BALLOTAGE* op **Heden Avond** ten *half acht* ure.

(13335) Tegen gereed geld bij inschrijving te koop van plantaadje *Kent*:

4 a 5000 GALLONS Melassie,

af te halen van genoemde plantaadje met den eerstvolgenden spring voor rekening en risico van den kooper.

De inschrijvings-billetten worden ingewacht ten kantore van W. HUMPHREIJS tot DINGSDAG den 16n. November 1858 des voormiddags ten 10 ure.

A. HEWITT

binnen kort deze kolonie zullende verlaten, verzoekt vriendelijk allen die hem schuldig zijn, zoo spoedig mogelijk hunne rekeningen te voldoen, aangezien hij anders, hoe ongaarne ook, verpligt zal zijn tegen hen, zonder onderscheid van persoon, **REGTSMIDDELEN** aan te wenden. (13336)

GEBRS. SOESMAN

hebben per de *Satellite* via Demerara ontvangen:

Extra CODFISH voor plantaadje uitdeeling, Extra O. I. RIJST, s. f. BLOM.

Nog Voorradig:

REUZEL *in blik*, Amerik. en Eng. *ZEEP*, *halve* vaten *Fam. BEEF* en w. p. PLANKEN. (13333)

(13332) Ontvangen per het schip *Sagitta*, en te bekomen bij

J. VOET:

Diverse *Manufacturen*,

waaronder: gecouleurde NETELDOEKSCHE **ROBES** *naar den laatsten smack*, gecoul. Piqué, gemaakte VESTEN, LINNEN DRIL, Bielefeldsch *LINNEN*, Linnen **ZAKDOEKEN**, gemaakte Linnen HEMDEN, Zwart zijden **Dassen**; **Jongens gekleurde dito**, zwart zijden, wit Barege en wit Merinos **OMSLAGDOEKEN**, gemaakte ***Jassen* en *ROKKEN*,** Kantoor, Moderateur en **Hang Lampen**, diverse KLEEDERMAKERS BENOODIGDHEDEN, etc., etc., **PARFUMERIEN**, een assortiment PORCELEIN, een assortiment *SPEELGOED*, etc., etc., heele en halve oxhoofden

ROODE WIJN,

Kisten dito.

De ZALF en PILLEN van **HOLLOWAIJ,**

hebben eene sedert twintig jaren lijdende klierziekte genezen.

Mejufvrouw Jackson, woonachtig te Derby, Repperbrookstraat No. 17, leed sedert twintig jaren aan eene klierachtige verzwering aan het gewricht van eene harer handen en de aanhoudende pijn was onlijdelijk. Zij gebruikte alle bedenkelijke middelen en bevond zich langen tijd in een ziekenhuis, doch alles te vergeefs. Eindelijk nam zij hare toevlugt tot de Zalf en Pillen van Hollowaij; deze veroorzaakte spoedig dat een gedeelte van het been zich afscheidde en niettegenstaande den gevaarlijken toestand der wonde werd zij genezen en hare geschokte gezondheid volmaakt hersteld.

Deze **ZALF** en **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1 en *f* 3.

(13337)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar	. . .	*f* 20—
voor zes maanden	.	» 11—
» drie	»	» 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant		» — 25
De prijs der Advertentien is per regel		» — 15